

[A. M. Hansen.]

disse Ting har vi en Lovgivning om, og naar der har været Divergens mellem Regeringspartierne og Venstre, har det saa sandelig ikke været, fordi Venstre har sagt, at vi var for højt oppe med Priserne. Derfor kan Venstre ikke fralægge sig Ansvar for det Prisniveau, vi har nu.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsens Udtalelser og det Forslag, han paa sit Partis Vegne har stillet, vil jeg gerne for det første gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hverken jeg eller nogen anden radikal Venstremand har proklameret vort Parti som et Tjenestemandsparti. Vort Parti er ikke et Interesseparti. Vort Parti tager ikke Hensyn til, hvad der i Øjeblikket tjener til Bedste for denne eller hin Klasse. Det er netop det, Det konservative Folkeparti gør, det tager netop Stilling til, hvad den Del af Befolkningen, som det mener at repræsentere, altsaa Overklassen, har Interesse af. Derfor ser vi nu Kravet om Nedsættelse af Skatterne, samtidig med at vi ser Kravet om Forhøjelse af Lønningerne. De to Ting staar ikke godt til hinanden, men man forstaar udmærket godt, at det Parti, der er et Interesseparti, særlig vil fremsætte disse Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard kalder denne Lønningslov for en lemlæstet Lønningslov, fordi dette Forslag bliver stillet. Jeg vil dog sige, at i Fjor, da vi vedtog Reguleringstillægget, gik vi ogsaa uden for Lønningslovens Rammer, idet vi gav de lavest lønnede Tjenestemænd et lille ekstra Tillæg. Da havde de Konservative intet at indvende imod dette.

I øvrigt maa jeg mene, at dette Forslag har mødt stor Forstaaelse og Tilfredshed hos samtlige Tjenestemandsoverorganisationer. Jeg har liggende for mig Jernbaneforeningens Blad, hvori der gives et Referat af de førte Forhandlinger. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne have Lov til at citere et Par Bemærkninger:

„Paa dette Møde gik Embedsklassernes Repræsentanter med til at slutte sig til det nævnte Forslag — dels i Erkendelse af det rigtige i Finansministerens Betragtning om, at Prisstigningens Byrde maatte være størst hos de lavest lønnede, og dels under Hensyn til, at det paatænkte Løntillæg var af ekstraordinær Karakter, kun gældende for et Aar og uden egentlig Forbindelse med de i Reguleringstillægget fastsatte Rammer — og Organisationerne kunde herefter i Enighed genoptage Forhandlingerne med Finansministeren.“

Det er de Synspunkter, der gøres gældende fra de øverste Tjenestemandsoverorganisationers Side, og det er de Synspunkter, som Det konservative Folkeparti udmærket godt kunde have været bekendt at respektere.

Finansministeren (V. Buhl): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at det, der var sket ved det foreliggende Lovforslag, kun var, at man havde radbrækket den bestaaende Lønningsordning. Nu er Forholdet jo det, at der er denne saakaldte stille Zone, der spænder over tre Intervaller. Saadan er det efter den gældende Lov, og saadan maa det blive ved at være, indtil der ved en Lønrevision sker en Ændring i dette Forhold. Saa længe der er Tale om en Prisbevægelse, der falder inden for disse tre Intervaller, er man altsaa i Virkeligheden ikke inde under Lovens System, saa er man i Virkeligheden frit stillet — det er erkendt af Tjenestemændene under de Forhandlinger, der er ført. Det, der saa maa forhandles om, og det, der skal afgøres, er, hvad Ret og Billighed tilsiger at yde Tjenestemændene under disse Forhold. De samme Synspunkter har jeg set fremført, ogsaa efter at Ordningen er aftalt med Tjenestemændene. Jeg kan nævne, at man i et af Etatsbladene, et af Embedsklassernes Blade, har udtrykt det paa den Maade, at Sagen er afgjort med Ret og Billighed saavel over for Staten som over for Tjenestemændene; man vil ikke med nogen Ret kunne paastaa, at der er sket nogen Krænkelse af hele det Lønssystem, som i øvrigt er raadende for Tjenestemændene.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard stadig med Hensyn til Udgifterne henviser til, at Regeringen kunde have skaffet sig de Penge paa anden Maade, Indtægterne har været saa rigelige, at det er ganske urimeligt at udskrive denne Ekstraskat, ja, saa er dertil ikke andet at sige, end hvad der allerede er sagt: at det maa være Opgaven for de Konservative at paavise, hvor disse Besparelser kunde være gennemført. Det er en uforvarselig Fremgangsmaade at gaa med til en saa stor Udgift og endogsaa foreslaa den saa betydeligt forøget uden samtidig at ville være med til at skaffe Dækning.

Over for de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen gjorde vedrørende Prisbevægelsen, vil jeg gerne have Lov til at minde om de Tal, jeg ved Sagens første Behandling fremdrog vedrørende Prisudviklingen i andre Lande. Forholdet er jo det, at den Prisbevægelse, vi her i Landet